

ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง คำคล้องจอง
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง สื่อสารได้ถูกหลัก รู้จักใช้ภาษาไทย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง คำคล้องจอง
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำคล้องจอง

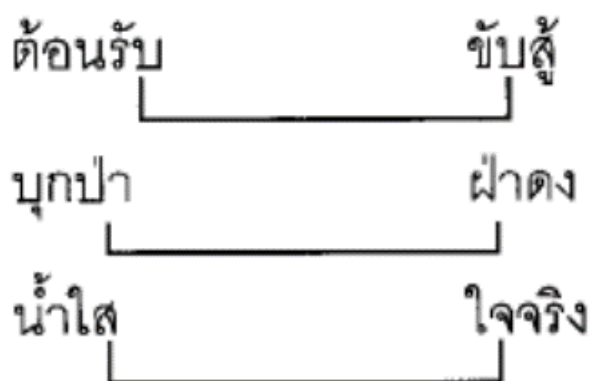
คำคล้องจอง คือ คำที่ประสมด้วยสระเดียวกัน และสะกดด้วยตัวสะกดในมาตราเดียวกัน แต่มีพยัญชนะต้นต่างกัน ทำให้เกิดเสียงสัมผัสในบทร้อยกรอง

คำคล้องจอง ๑ พยางค์

มา คล้องจองกับ นา (มีสระเดียวกัน)
ดี คล้องจองกับ ปี (มีสระเดียวกัน)
ฉัน คล้องจองกับ กัน (มีสระเดียวกันและมีตัวสะกดมาตราเดียวกัน)
คิด คล้องจองกับ พิช (มีสระเดียวกันและมีตัวสะกดมาตราเดียวกัน)

คำคล้องจอง ๒ พยางค์

คำคล้องจอง ๒ คำ ให้คำที่สองของกลุ่มหน้าคล้องจองกับคำที่หนึ่งของกลุ่มคำหลัง เช่น

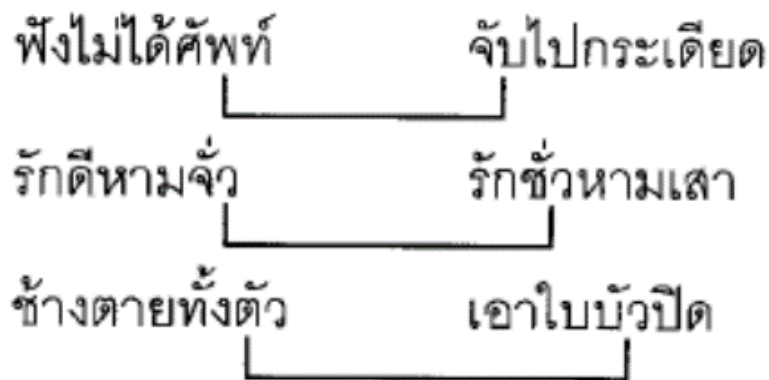
คำคล่องจอง ๓ พยางค์

คำคล้องจอง ๓ คำ ให้คำที่สามของกลุ่มหน้าคล้องจองกับคำที่หนึ่งหรือคำที่สองของกลุ่มคำหลัง เช่น

คำคล่องจอง ๔ พยางค์

คำคล้องจอง ๔ คำ ให้คำที่สี่ของกลุ่มหน้าคล้องจองกับคำที่หนึ่ง หรือคำที่สอง หรือคำที่สามของกลุ่มคำหลัง เช่น

คำคล้องจองบางครั้งใช้ในการเขียนคำขวัญ สุภาษิต คติเตือนใจต่าง ๆ
หรือใช้ในการเล่นปริศนาคำทาย ส่วนมากจะให้คำสุดท้ายของวรรคนั้น สัมผัสกับ
คำใดคำหนึ่งในวรรคต่อไป เช่น

รักชาติศาสน์กษัตริย์

เป็นคุณสมบัติของเด็กไทย

เด็กดีเป็นศรีแก่ชาติ

๘. ได้กฉลาตชาติเจริญ